

[Aksel Larsen.]

eller maaske staa helt stille. Det har Danmark Ret til at tale med om, og d r burde først og fremmest være sat ind, selv om man naturligvis samtidig kunde sætte ind paa andre Omraader.

I øvrigt er det i Grunden omsonst at debattere, hvad Flertallet er enigt om, og hvad Flertallet og en Del af Flertallet, et mindre Flertal, lægger i Erklæringen, for efter de Udtalelser, vi har hørt af Statsministeren, og efter det, vi kender til hans Udtalelser og hans Politik i den senere Tid, er det aldeles indlysende, at han vil ganske vist anbefale, at man vedtager dette, han vil selv stemme for det, men lægge sin egen Mening i det, have sin egen Opfattelse af Tingene, optræde som en Statsminister ikke burde, optræde i Modstrid med det overvældende Flertal i dette høje Ting. Derfor kan man ikke vedtage en saadan Udtalelse i Tilid til, at Statsministeren nok alligevel skal respektere den.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Der tales saa meget om Uklarhed fra min Side. Det er en Glose, man Gang paa Gang vender tilbage til. Jeg maa sige, at jeg har faaet ikke saa faa Breve fra almindelige jævne Folk. Nogle har været uenige med mig, andre har været enige med mig, men nogen som helst Tilkendegivelse af, at det jævne Folk ikke forstaa min Tankegang, har jeg endnu ikke hørt. Det er forbeholdt Rigsdagens Ordførere stadig at tale om Uklarhed og Uklarhed. Efter min Mening er min Stilling ikke saa lidt mere klar end den, de ærede Ordførere giver Udtryk for. Men jeg har ikke den anden Opfattelse om det Spørgsmaal, som her foreligger, end Rigsdagens Flertal. Jeg kan fuldt og helt slutte mig til det, der er sagt i Forslaget til Beslutning, og det er ud fra det og paa Baggrund af det og uden at komme i Modstrid med det, at Regeringens Politik vil blive ført i den kommende Tid. Det skulde være klart.

At jeg saa kunde ønske — det ved de ærede Medlemmer jo saare vel —, at der var tilføjet noget, at man var gaaet videre i visse Spørgsmaal, som jeg ikke her skal komme ind paa, at man vilde anvende visse Midler til at trænge igennem paa de Omraader, her er nævnt, det ved de ærede Medlemmer saare vel, men det kan Regeringen ikke gøre, saa længe Rigsdagens Flertal ikke er enigt deri og giver Tilladelse dertil. Det turde være saa klart, som det være kan.

Men de ærede Medlemmer ved ogsaa,

at jeg ikke lader mig binde paa den Maade, at nu skal jeg afskæres fra ogsaa at sige min Mening under sømmeligt Hensyn til hele den Politik, vi skal føre. De  rede Medlemmer vil have Lov til at rejse rundt i Landet og sige deres Mening, som de nu har sagt den her ved Behandlingen, hvor der har været forskellige Begrundelser derfor, forskellige Ting, de saa forskelligt paa, men Statsministeren, maaske Venstre og Regeringen, de maa ikke have Lov til ogsaa at fremføre deres Synspunkter. Men det er ganske uberettiget at være forarget, for det er ikke noget, der kommer bag paa de Herrer. Jeg har i de Forhandlinger, der gik forud, udtrykkeligt sagt, at paa det Grundlag, at jeg skulde have Mundkurv paa, blev der intet Forlig om denne Sag med mig; saa det ved de ærede Medlemmer, og derfor forstaa jeg slet ikke den Forargelse, der nu synes at brede sig mellem dem, der i Forvejen vidste Besked.

Der er dog en Ting, som jeg gerne lige vil have Lov til at understrege. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, der sagde, at alt, hvad der ikke staa i dette Forslag til Beslutning, maa Regeringen ikke indlade sig paa. Men det ærede Medlem ved jo meget vel, at der inden for Partirepr sentanterne var Enighed om, at der var eet Omraade, der laa uden for, som vi maa fortsætte Arbejdet med, og for at der ikke her skal være nogen Misforstaaelse, vilde jeg dog sætte Pris paa at faa dette frem. Hvad der forhandles i, om jeg saa maa sige lukkede M der, ja, det kommer i Almindelighed ikke Offentligheden til Kundskab, men naar nogen her fra Folketingets Talerstol siger noget, der er direkte imod det, vi havde aftalt, vil jeg dog mene, at saa er det nødvendigt for Regeringen og for Flertallet for at skaffe Klarhed, at man ogsaa her fr  Tingets Talerstol indrømmer, at et saadant Omraade findes der uden for det, der er angivet i selve Udtalelsen.

Formanden: Det  rede Medlem Hr. J rgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J rgen Jørgensen: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som Statsministeren berørte i sin Slutningstale, g r jeg opmærksom paa, at jeg har givet Tilslutning til den Udtalelse, som blev fremsat af Udenrigsministeren om dette Problem, og det staa jeg naturligvis ved. Jeg havde ventet, at Statsministeren vilde aldeles klart og utvetydigt sige, at naar denne Beslutning